

Doniyor Kitobi — Oltmish Sakkizinchi

*Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobi bashoratli xabarining ochib berilishi:
Yakshanba qonuni va oxirgi kunlar*

Jeff Pippenger

2024-02-01

Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobi Muqaddas Bitiklardagi eng oson tushuniladigan payg'ambarlik boblaridan biridir. Bu bobning aniq bir boshlanish nuqtasi bor.

Va oltinchi yilda, oltinchi oyda, oyning beshinchi kunida, men o'z uyimda o'tirganimda va Yahudoning oqsoqollari oldimda o'tirganlarida, o'sha yerda Rabbiy Xudoning qo'li mening ustimga tushdi. Hizqiyol 8:1.

Vahiy o'n birinchi bobda aniq bir yakunga ega.

Shundan keyin Ruh meni ko'tardi va Xudoning Ruhi orqali vahiyda Xaldeyaga, asirlikdagilar huzuriga olib bordi. So'ng men ko'rgan vahiy mendan ko'tarilib ketdi. Keyin men asirlikdagilarga Egamiz menga ko'rsatgan hamma narsani aytib berdim. Hizqiyol 11:24, 25.

Sakkizinchi bobning vahiyi oltinchi yilning oltinchi oyining beshinchi kunida boshlanadi; bu sana "666" bilan mos kelishidan atigi bir kun oldin bo'lib, darhaqiqat, vahiy yakshanba qonuni haqida bo'lib, u yirtqichning tamg'asidir; uning soni "gunoh odami"ning soni, shuningdek yettitadan bo'lgan sakkizinchi shohlikning ham sonidir. "666" soni ustidan g'alaba qozonganlar Xudoning muhrini qabul qiladilar, va to'qqizinchi bobda Xudoning muhri oxirgi kunlardagi Xudoning sodiq xalqiga bosilmoqda.

Va men osmonda yana bir alomatni ko'rdim: buyuk va ajoyib alomatni — yetti farishta yetti oxirgi baloga ega edi; chunki ularda Xudoning g'azabi to'la nihoyasiga yetadi. Va men go'yo olov bilan aralashgan shishadek dengizni ko'rdim; va hayvon ustidan, uning surati ustidan, uning belgisi ustidan hamda uning ismining soni ustidan g'alaba qozonganlar shisha dengiz ustida turib, Xudoning arfalariga ega edilar. Va ular Xudoning quli Musoning qo'shig'ini va Qo'zining qo'shig'ini kuylab, shunday deydilar: Sening ishlaring buyuk va ajoyibdir, ey Qodir Rabbiy Xudo; yo'llaring adolatli va haqdir, ey azizlarning Shohi. Vahiy 15:1–3.

Sinov muddati yakunlanishidan sal oldin (chunki Vahiy kitobining keyingi bobida yetti so'nggi baloga ega bo'lgan yetti farishta Xudoning g'azabini to'kib yuboradilar), Xudoning oxirgi kunlardagi xalqi aniqlab ko'rsatiladi. Ular to'rtta narsa ustidan g'alabaga erishganlar. G'alaba deb tarjima qilingan so'z zabt etmoq, yengmoq ma'nosini anglatadi. Sodiqlar mahluq ustidan, mahluqning surati ustidan, mahluqning tamg'asi ustidan va uning ismining soni ustidan g'alaba qozonganlar. Bu g'alaba ular ana shu to'rtta ramz nimani ifodalashini tushunishlarini ham o'z ichiga oladi. Odamlarning juda ozgina foizigina bu to'rtta bashoriy ramz aslida nimani anglatishini biladi.

Dunyo ilgari o‘n yettinchi bobdagi papalik Bobilning fohishasi ekanini bilar edi, biroq Xudoning Kalomi aniqlab berganidek, yer yuzining shohlari bilan zino qiluvchi Tir fohishasi haqidagi tushuncha Qo‘shma Shtatlar tarixi davomida unutilgan. Mahluq ustidan g‘alaba qozonish degani, Muqaddas Kitob bashoratidagi mahluq papalik ekanini aniqlashda haqiqat kalomini to‘g‘ri taqsim etishdir. Aynan keyingi bobda ajdarho, mahluq va soxta payg‘ambar dunyoni Armageddonga yetaklaydi, va oxirgi kunlardagi Xudoning sodiqlari bu uch qudrat kim ekanini bilishlari shart.

Oltinchi farishta o‘z kosasini buyuk Furot daryosi ustiga to‘kdi; va uning suvi quritildi, toki sharq podshohlarining yo‘li tayyorlansin. Va men ajdahoning og‘zidan, hayvonning og‘zidan va soxta payg‘ambarning og‘zidan qurbaqalarga o‘xshash uch nopok ruh chiqayotganini ko‘rdim. Chunki ular mo‘jizalar ko‘rsatuvchi jinlar ruhlaridir; ular Qodir Xudoning o‘sha buyuk kunidagi jangga to‘plash uchun yer yuzining va butun dunyoning podshohlari oldiga chiqadilar. Mana, Men o‘g‘ri kabi kelaman. Yalang‘och yurib, o‘z uyatini ko‘rmasliklari uchun kiyimlarini saqlab, hushyor turgan kishi baxtlidir. Va u ularni ibroniy tilida Armageddon deb ataladigan joyga to‘pladi. Vahiy 16:12–16.

Hayvon ustidan qozonilgan g‘alaba — hayvonning kim ekanini to‘g‘ri anglashdagi g‘alabadir. Hozirgina keltirilgan parcha hushyor bo‘lib, o‘z kiyimlarini saqlaydiganlar ustiga baraka e‘lon qiladi, holbuki oltinchi balo kelgunga qadar sinov muddati barcha insonlar uchun butunlay yopilgan bo‘ladi. Mixoil o‘rnidan turganida, insoniyat uchun sinov muddati tugaydi, so‘ng esa yetti oxirgi balo yog‘diriladi. Sinov muddati yopilgandan keyin kiyimlarni almashtirishning hech qanday yo‘li yo‘q, ammo oltinchi balo bilan bog‘liq bir ogohlantirish bor. Bu ogohlantirish sinov muddati yopilishidan oldin hayvon haqidagi to‘g‘ri tushunchaga ega bo‘lish bilan bog‘liqdir, va agar sizda bu tushuncha bo‘lmasa, sinov muddati tugashidan oldin Masihning solihligi kiyimini yo‘qotasiz.

“So‘z haqidagi tushunchasida adashib qoladiganlar, maxdiga qarshining ma‘nosini anglay olmaydiganlar, shubhasiz, o‘zlarini maxdiga qarshining tomoniga qo‘yadilar. Endi biz uchun dunyo bilan uyg‘unlashib ketish vaqti emas. Doniyor o‘z ulushi va o‘z o‘rnida turibdi. Doniyorning ham, Yuhanning ham bashoratlari tushunilishi kerak. Ular bir-birini sharhlaydi. Ular dunyoga har bir kishi tushunishi lozim bo‘lgan haqiqatlarni beradi. Bu bashoratlar dunyoda guvohlik bo‘lishi kerak. So‘nggi kunlarda ularning amalga oshishi orqali ular o‘zlarini o‘zlari izohlab beradi.” Kress Collection, 105.

Agar bir kishi masihga qarshi qudrat papalik ekanini tushunmasa, u oxir-oqibat papalik tomonida bo‘lib qoladi, yoki Yuhanno yozganidek, u yalang‘och yurib, o‘z sharmandaligini namoyon qiladi. Mahluq ustidan g‘alaba qozonish — mahluq papalik hokimiyati ekanini va papalik hokimiyati haqida ochib berilgan barcha narsani tushunish demakdir. G‘alabaga erishib, papalik gunoh odami ekanini tushunganlar, papalikning surati jamoat va davlatning birlashuvi tamoyilini, bunda esa munosabat ustidan nazorat jamoat qo‘lida bo‘lishini ifodalashini tushunishlari kerak bo‘ladi.

Doniyor kitobida jamoat va davlatning birikmasidan iborat bo‘lgan maxluqning tuzilishi vayronagarchilikning gunohi sifatida tasvirlanadi. Gunoh — bu isyondir, va papalik maxluqini shakllantiradigan gunoh shundaki, shohlar o‘z hokimiyatlarini papalik hokimiyatiga topshiradilar. Shunday qilish bilan ular ruhiy zino qiladilar; bu esa Doniyorning vayronagarchilik gunohi va

Yuhanning maxluqqa bo'lgan surati-dir.

Papalik timsoli ustidan g'alaba qozonish — Xudoning Kalomi orqali shuni anglashdirki, Qo'shma Shtatlar avvalo bu munosabatni o'rnatadi, yaqin orada keladigan yakshanba qonunida uni ratifikatsiya qiladi, so'ng esa butun dunyoni ayni shu munosabatni qabul qilishga majbur etadi.

Qo'shma Shtatlar tomonidan yer yuziga majburan joriy etiladigan cherkov va davlat munosabati, tartibotlar ustidan nazorat qiluvchi hokimiyat sifatida papalik bilan ittifoqqa kirayotgan yagona jahon hukumatidan (Birlashgan Millatlar Tashkiloti) iboratdir. Hayvonning suratining ustidan g'alaba qozonish — Xudoning bashoratli Kalomi orqali hayvonning surati aynan mana shu narsalarni ifodalashini tushunishdir.

Yirtqich va yirtqichning surati ustidan g'alabaga erishish, yirtqichning (papalikning) hokimiyat belgisi haqidagi tushunchaga ega bo'lishni ham o'z ichiga oladi.

Hayvonning tamg'asi — yakshanbani Xudoning Shabbati sifatida majburan tutishga majbur etilishidir. Bu tamg'a ustidan g'alaba qozonish uchun yakshanba ibodati quyoshga sig'inish ekanini va bu butparast Baalga sig'inishdan boshqa narsa emasligini anglash talab etiladi. Bu g'alaba shuningdek, hayvonning tamg'asi odamlarga majburan yuklatilmaguncha hech kim uni qabul qilmasligi haqidagi haqiqatni ham o'z ichiga oladi.

“Ammo o'tgan avlodlarning masihiylari yakshanbaga rioya qilganlar, buni qilish orqali ular Muqaddas Kitobdagi Shabbatni tutayotganmiz, deb o'ylaganlar; va hozir ham har bir jamoatda, Rim-katolik jamoatini ham istisno qilmagan holda, yakshanba ilohiy tayinlangan Shabbatdir, deb sidqidildan ishonadigan haqiqiy masihiylar bor. Xudo ularning niyatdagi samimiyatini va Uning huzuridagi vijdonliligini qabul qiladi. Ammo yakshanbaga rioya qilish qonun bilan majburiy etilganda, va dunyo haqiqiy Shabbatning majburiyati haqida ma'rifat olganda, shunda kimki Xudoning amrini buzib, Rimnikidan yuqoriroq hokimiyatga ega bo'lmagan bir farmonga itoat etsa, shu bilan papalikni Xudodan ustun qo'ygan bo'ladi. U Rimga va Rim tomonidan tayinlangan muassasani majburan joriy etuvchi hokimiyatga ta'zim qilmoqda. U hayvonga va uning suratiga sajda qilmoqda. Odamlar Xudo O'z hokimiyatining belgisi deb e'lon qilgan muassasani rad etib, uning o'rniga Rim o'z ustunligining nishonasi sifatida tanlagan narsani e'zozlaganlarida, shu orqali ular Rimga sadoqat belgisini — ‘hayvonning tamg'asi’ni — qabul qilgan bo'ladilar. Va masala xalqqa ana shunday ravshan qo'yilib, ular Xudoning amrlari bilan insonlarning amrlari o'rtasida tanlov qilish holatiga keltirilmaguncha, qonunbuzarlikda davom etayotganlar ‘hayvonning tamg'asi’ni qabul qilmaydilar.” Buyuk Kurash, 449.

Yirtqich, yirtqichning surati va yirtqichning belgisi ustidan g'alaba qozonganlar, uning ismining soni ustidan ham g'alaba qozonishlari kerak. Tarixning Tir fohishasi unutilmagan davrida, protestant olami papalikning daxjol ekanini bilardi. Ular Pavlus papalikni “o'sha badkor”, “gunoh odami”, “qabihlik siri” va “halokat o'g'li” deb ta'riflaganini bilardilar; u “Xudo deb atalgan yoki sajda qilinadigan har qanday narsaga qarshi chiqib, o'zini ulardan yuqori qo'yadi; hatto o'zini Xudo deb ko'rsatib, Xudoning ma'badida Xudo sifatida o'tiradi.” Ammo endi Tirning buyuk fohishasi unutilgan.

O'tgan asrlarda "666" soni ramziy ma'noda papalikni ifodalashini ko'rsatadigan turli isopsefiya, ya'ni gematriya, qo'llanmalari bo'lgan. Buning klassik misoli shuki, papaning mitrasida Vicarius Filii Dei so'zlari yozilgan. Vicarius Filii Dei "Xudoning O'g'lining noibi" degan ma'noni anglatadi va shu bois uning Xudoning ma'badida o'tirib, o'zini Xudo deb da'vo qilish haqidagi da'vosiga taalluqlidir. Vicarius Filii Dei ifodasidagi lotin harflari olti yuz oltmish olti soniga teng keladi.

Hayvon, ya'ni papalik hokimiyati, uning soni orqali aniqlanadi va uning soni "666"dir, biroq gunoh odami 1798-yilda halokatli yara oldi va unutilgan. Oxirgi kunlarda bu halokatli yara tuzalishi kerak, va halokatli yaraning tuzalishi shuni ko'rsatadiki, Amerika Qo'shma Shtatlari avvalo o'z yurtida hayvonga bir surat yasaydi, so'ngra esa butun dunyoni ham xuddi shunday qilishga majbur etadi.

Dunyo miqyosidagi hayvonning surati ham ikki qirrali, ham uch qirrali. U payg'ambarlik ma'nosida ikki qirralidir, chunki u jamoat va davlatning birikmasidan tashkil topgan; biroq u uch qirralidir, chunki u ajdar, hayvon va soxta payg'ambardan tashkil topgan. Butun dunyoni Armageddonga olib boradigan aynan o'sha kuchlarning uch tomonlama ittifoqi qaror topganda, ular yettidan bo'lgan sakkizinchi shohlik bo'lgan hayvon bo'ladi, va u, shuningdek, oltinchi shohlikning uch tomonlama ittifoqi ham bo'ladi. Oxirgi kunlarda hayvonning ismining soni yana "666"dir, chunki u har biri oltinchi shohlikning bir qismi bo'lgan uchta shohlikni ifodalaydi.

Yirtqich, uning surati, uning tamg'asi va uning nomining soni ustidan g'alabaga erishish — "sakkizinchisi yettitadan" ekanligi haqidagi topishmoqni anglash demakdir; bu Doniyor ikkinchi bobining siridir, Doniyor uni tushunish uchun ibodat qilgan. Bu Iso Masihning Vahiyining bir unsuridir va sinov muddati yopilishidan sal oldin muhrdan ochiladi, chunki Yuhanno aytganidek, "vaqt yaqin." Shu sababdan, bu g'alabaga erishganlar balolarni to'kadigan farishtalar bilan birga tasvirlanadi, chunki ular sinov muddati yopilishidan sal oldin g'alabaga, ya'ni zarur bo'lgan payg'ambarlik tushunchasiga, erishadilar.

Iso Masihning Vahiyi sinov muddati yopilishidan sal avval muhrdan ochilishini va "666" soni o'sha vahiy tarkibiy unsurlaridan biri ekanini tushunadiganlar, Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobidagi vahiy oltinchi yilning oltinchi oyida, beshinchi kuni (ya'ni oltinchi kundan oldingi kunda) boshlanishini ko'zdan qochirmaydilar. Sakkizinchi bobning oxiriga kelib, yigirma besh kishi quyoshga sajda qilmoqda, to'qqizinchi bob esa Xudoning muhrini oladiganlarni ko'rsatadi.

Vahiyning konteksti — yirtqichning belgisi va Xudoning muhridir; bu vahiy "666" soni bilan timsollangan yakshanba qonuni paytida sinov muddati yopilishidan sal avval ochib beriladi. Ammo Qo'shma Shtatlardagi yakshanba qonuni paytida yuz berishi sifatida ko'rsatilgan sinov muddatining yopilishi insoniyatning sinov muddati yopilishi emas, balki faqat Yettinchi kun adventistlari uchun sinov muddatining yopilishidir.

Vahiy Quddus ichida sodir bo'layotgandek tasvirlanadi; Quddus — Yettinchi kun adventistlari jamoatining timsolidir. Amerika Qo'shma Shtatlarida yakshanba qonuni joriy etilganda, Yettinchi kun adventistlari Shabbat haqidagi nur oldida aynan o'sha yerda va o'sha paytda javobgar deb hisoblanadigan yagona toifadir.

“Agar haqiqat nuri sizga taqdim etilgan bo‘lsa, to‘rtinchi amrning Shabbatini ochib berib, yakshanbaga rioya qilish uchun Xudoning Kalomida hech qanday asos yo‘qligini ko‘rsatgan bo‘lsa, va siz shunga qaramay hanuz soxta shabbatga yopishib olib, Xudo ‘mening muqaddas kunim’ deb ataydigan Shabbatni muqaddas tutishdan bosh tortsangiz, siz mahluqning tamg‘asini qabul qilasiz. Bu qachon sodir bo‘ladi?—Sizga yakshanba kuni mehnatdan to‘xtashni va Xudoga sajda qilishni buyuradigan farmonga itoat etganingizda, ayni vaqtda Muqaddas Kitobda yakshanbaning oddiy ish kuni ekanidan boshqa narsa ekanini ko‘rsatuvchi biror so‘z yo‘qligini bilgan holda, siz mahluqning tamg‘asini qabul qilishga rozilik bildirasiz va Xudoning muhrini rad etasiz. Agar biz bu tamg‘ani peshonamizda yoki qo‘limizda qabul qilsak, itoatsizlar ustidan e‘lon qilingan hukmlar boshimizga tushishi shart. Ammo barhayot Xudoning muhri Rabbiyning Shabbatini vijdonan tutadiganlarning ustiga qo‘yiladi.” Review and Herald, 1911-yil 27-aprel.

Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobidan o‘n birinchi bobigacha bo‘lgan vahiy, Quddus uchun sinov muddatining yopilishigacha olib kelgan tarixni ko‘rsatib beradi. U “666” soni yetib kelishidan atigi bir kun oldin sodir bo‘layotgandek tasvirlanadi, va sakkizinchi bob Quddus ichidagi tobora kuchayib borayotgan isyonni ko‘rsatadi; bu isyon oxir-oqibat yetakchi kishilarning quyoshga sajda qilishi bilan yakun topadi va shu tariqa ular hayvonning tamg‘asini qabul qiladilar.

To‘qqizinchi bob Quddus bo‘ylab o‘tib borayotgan bir farishtani ifodalaydi (shu tariqa bir taraqqiyotni ko‘rsatadi) va undan keyin muhrga ega bo‘lmaganlarning barchasini qirib tashlaydigan halok qiluvchi farishtalardan oldinroq bir toifa ustiga muhr qo‘yadi. Har ikkala bob ham Yakshanba qonuniga olib boradigan izchil tarixni ifodalaydi; o‘sha yerda bir toifa quyoshga sajda qiladi, boshqasi esa Xudoning muhrini qabul qiladi. Shundan so‘ng fosiqlar Quddusdan olib tashlanadi, chunki Yakshanba qonuni fosiqlar bilan donolarni ajratadi.

Hizqiyol kitobining to‘qqizinchi bobida tasvirlangan muhrlash Vahiy kitobining yettinchi bobida tasvirlangan o‘sha muhrlashning o‘zidir.

“Agar bunday manzaralar ro‘y beradigan bo‘lsa, aybdor dunyo ustiga shunday dahshatli hukmlar keladigan bo‘lsa, Xudoning xalqi uchun boshpana qayerda bo‘ladi? G‘azab o‘tib ketguncha ular qanday panada saqlanadi? Yuhanno tabiat unsurlarini — zilzila, bo‘ron va siyosiy nizoni — to‘rt farishta tomonidan ushlab turilgan holda ko‘radi. Bu shamollar Xudo ularni qo‘yib yuborish haqida so‘z bermaguncha nazorat ostidadir. Ana shunda Xudoning jamoatining xavfsizligi namoyon bo‘ladi. Xudoning farishtalari Uning amrini bajo keltirib, yer shamollarini ushlab turadilar, toki Xudoning qullari peshonalarida muhrlanmaguncha shamollar na yerga, na dengizga, na biror daraxtga esmasin. Sharqdan (yoki quyosh chiqish tomondan) ko‘tarilib kelayotgan qudratli farishta ko‘rinadi. Farishtalarning eng qudratlisi o‘z qo‘lida barhayot Xudoning, ya‘ni hayotni ato eta oladigan, peshonalarga kimlarga boqiylik, abadiy hayot berilishi lozim bo‘lsa, o‘shalarga belgi yoki bitikni yozib qo‘ya oladigan Zotning muhrini tutib turadi. Ana shu eng yuksak farishtaning ovozi bu ish bajarilmaguncha va ularni qo‘yib yuborish haqida buyruq bermaguncha, to‘rt shamolni tiyib turish uchun to‘rt farishtaga amr etish hokimiyatiga ega edi.”

“Dunyo, tana va iblis ustidan g‘olib kelganlar tirik Xudoning muhrini qabul qiladigan marhamat topgan kishilar bo‘ladilar. Qo‘llari pok bo‘lmagan, qalblari sof bo‘lmaganlar tirik Xudoning muhriga ega bo‘lmaydilar. Gunohni rejalashtirib, uni amalga oshirayotganlar chetlab o‘tiladilar. Faqat Xudo huzuridagi ruhiy holatida buyuk antitipik Kafforat kunida tavba qilayotgan va gunohlarini e’tirof etayotganlar o‘rnini egallayotganlargina Xudoning himoyasiga loyiq deb tan olinib, belgilab qo‘yiladilar. O‘z Najotkorining zohir bo‘lishini tongni kutuvchilardan ham ko‘ra yanada jiddiroq va orziqib kutayotgan, kutib turayotgan va hushyorlik bilan kuzatayotganlarning nomlari muhrlanganlar qatoriga kiritiladi. Jonlariga haqiqat nuri to‘la porlab turgan holda, o‘z e‘lon qilingan imonlariga muvofiq ishlar qilishi kerak bo‘lsa-da, gunohga mahliyo bo‘lib, qalblarida butlar o‘rnatayotgan, Xudo oldida jonlarini buzayotgan va gunohda ularga qo‘shilayotganlarni bulg‘ayotganlarning nomlari hayot kitobidan o‘chirib tashlanadi va ular chiroqlari bilan birga idishlarida moyi bo‘lmay, yarim tun zulmatida qoldiriladilar. ‘Mening ismimdan qo‘rqadigan sizlar uchun esa Solihlik Quyoshi O‘z qanotlarida shifo bilan porlab chiqadi.’”

“Xudoning qullarini muhrlash — Hizqiyoga vahiya ko‘rsatilgan o‘sha narsaning o‘zidir. Yuhanno ham bu nihoyatda dahshatli vahiyni guvohi bo‘lgan edi. U dengiz va to‘lqinlarning gumburlab qaynayotganini, odamlarning yuraklari esa qo‘rquvdan holsizlanayotganini ko‘rdi. U yerning silkinayotganini va tog‘larning dengiz o‘rtasiga ko‘chirilayotganini (bu tom ma’noda sodir bo‘lmoqda), uning suvlari shovullab, to‘lqinlanayotganini va tog‘lar uning toshqinidan larzaga kelayotganini ko‘rdi. Unga balolar, vabolar, qahatchilik va o‘lim o‘z dahshatli vazifasini ado etayotgan holda ko‘rsatildi.” Testimonies to Ministers, 445.

Vahiy kitobining yettinchi bobida tilga olingan bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishi Hizqiyo kitobining to‘qqizinchi bobida ham tasvirlangan bo‘lib, muhrlovchi farishta sharqdan ko‘tarilib keladigan eng qudratli farishtadir. Halok bo‘ladiganlar, hayot kitobidan ismlari o‘chirib tashlanadiganlar, “chiroqlari bilan birga idishlarida moy yo‘q” bo‘lganlar sifatida tasvirlangan. Hizqiyo kitobining sakkizinchi bobidan o‘n birinchi bobigacha bo‘lgan vahiya ikki toifa Matto yigirma beshinchi bobidagi dono va nodon bokiralardir; demak, ular adventistlardir.

“Matto 25-bobdagi o‘nta bokira qiz haqidagi masal ham Adventist xalqining tajribasini tasvirlaydi.” Buyuk kurash, 393.

Opa Uayt Hizqiyoning vahiyaqidagi Quddusni aniq ravishda Adventizm deb belgilaydi:

“Rabbiy ishining ruhi va jonlarning najotini dilda tutgan Xudoning haqiqiy xalqi gunohni har doim uning asl, gunohkor tabiatida ko‘radi. Ular Xudoning xalqini osonlik bilan qamrab oladigan gunohlarga nisbatan doimo sadoqatli va ochiq muomala tarafida bo‘ladilar. Ayniqsa jamoat uchun bo‘layotgan yakunlovchi ishda, Xudoning taxti oldida aybsiz turishi kerak bo‘lgan bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanish vaqtida, ular Xudoning nomini da’vo qiluvchi xalqining nohaqliklarini eng chuqur tarzda his qiladilar. Bu holat payg‘ambarning oxirgi ish haqidagi tasvirida, qo‘lida qirg‘in quroli bo‘lgan kishilar timsoli ostida kuchli tarzda bayon etilgan. Ular orasidagi bir kishi zig‘ir libosga burkangan bo‘lib, yonida kotibning siyohdonini olib yurardi. ‘Va Egamiz unga dedi: Shahar o‘rtasidan, Quddus o‘rtasidan o‘tib, uning o‘rtasida qilinayotgan barcha jirkanchliklar uchun oh tortib, faryod qilayotgan kishilarning peshonalariga belgi qo‘y.’” Testimonies, 3-jild, 266.

Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobidan o'n birinchi bobigacha bo'lgan vahiy bevosita Adventizm tarixiga, yakshanba qonunigacha bo'lgan davrga va uning o'ziga murojaat qiladi. U Quddus (Adventizm) ichida bo'lgan sajda qiluvchilarning ikki toifasini aniqlab beradi hamda sinov muddati yakunlanishidan sal oldin muhrdan yechiladigan Iso Masihning Vahiy kitobi bilan payg'ambarlik jihatidan bog'liqdir, chunki uning ilk ishoralari payg'ambarlik ramziyligida "666" sonini bayon qiladi. Shu tariqa u oxirgi kunlarda donolar g'alaba qozonishi lozim bo'lgan to'rt narsadan birini aniqlab beradi, va o'sha to'rt narsa sakkizinchining "yettidan" ekani haqidagi nurning bir qismidir. Vahiy o'n beshinchi bob ham papalikning to'rtta ramziy jihati ustidan g'alaba qozonganlar Muso va Qo'zining qo'shig'ini kuylashlarini ko'rsatadi.

O'sha kunda Ishayo yigirma yettinchi bobda aytadiki, oxirgi kunlardagi solihlar uzumzor qo'shig'ini kuylaydilar; bu — Qo'zi insonlar orasida yurganida kuylagan, tanlangan yangi bir xalq saralanayotgan paytda chetlab o'tilayotgan tanlangan xalqni ajratib ko'rsatadigan qo'shiqdir. Bu qo'shiq Hizqiyol to'qqizinchi bob va Vahiy yettinchi bobdagi muhrlash davrida oxirgi kunlarning "donolari" tomonidan kuylanadi. Hizqiyolning sakkizinchi bobdan o'n birinchi bobgacha bo'lgan vahiyolari aynan o'sha qo'shiqning bir qismidir.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

"Xudoning haqiqiy xalqi, qalbida Rabbiyning ishini va jonlarning najotini olib yurganlar, gunohni doimo uning asl, gunohkor tabiatida ko'radilar. Ular Xudoning xalqini osonlik bilan o'rab oladigan gunohlarga nisbatan har doim sodiq va ochiqchasiga muomala qilish tomonida bo'ladilar. Ayniqsa jamoat uchun bo'layotgan yakuniy ishda, Xudoning taxti oldida nuqsansiz turishi lozim bo'lgan bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanish vaqtida, ular Xudoning nomini da'vo qiluvchi xalqining nohaqliklarini eng chuqur his qiladilar. Bu narsa payg'ambarning oxirgi ish haqidagi tasvirida, har biri qo'lida qirg'in quroli bo'lgan kishilar timsoli ostida kuchli tarzda bayon etilgan. Ularning orasidagi bir kishi zig'ir kiyimga burkangan bo'lib, yonida kotibning siyohdonini olib yurgan edi. "Va Rabbiy unga dedi: Shahar o'rtasidan, Quddus o'rtasidan o'tib, uning ichida qilinayotgan barcha jirkanch ishlar uchun xo'rsinib, faryod qilayotgan kishilarning peshonalariga belgi qo'y."

"Bu vaqtda Xudoning maslahatida turayotganlar kimlar? Xudoning nomini tutgan xalq orasidagi gunohlarni amalda oqlaydigan va gunohni fosh etadiganlarga qarshi, oshkora bo'lmasa ham, yuraklarida g'udranadiganlar shularmi? O'zlarini ularga qarshi qo'yib, nohaqlik qiluvchilarga hamdardlik bildiradiganlar shularmi? Yo'q, aslo! Agar ular tavba qilmasalar va ishning yukini ko'targanlarni ezishda hamda Siondagi gunohkorlarning qo'lini ko'tarishda Shaytonning ishini tark etmasalar, ular hech qachon Xudoning muhrlovchi ma'qullash alomatini olmaydilar. Ular qirg'in qurollarini ko'targan besh kishining ishi bilan tasvirlangan, yovuzlarning umumiy halokatida halok bo'ladilar. Bu nuqtani diqqat bilan qayd eting: Muqaddas Ruhning qudrati orqali ularda hosil qilingan, zig'ir kiyimdagi kishi qo'ygan belgi bilan ifodalangan haqiqatning pok alomatini oladiganlar, jamoatda qilinayotgan barcha jirkanch ishlardan 'uh tortib, faryod qiladiganlar'dir. Ularning poklikka bo'lgan sevgisi hamda Xudoning sha'ni va ulug'vorligiga bo'lgan sadoqati shunchalik buyuk, gunohning nihoyatda gunohkor ekanini ko'rishlari shunchalik ravshanki, ular iztirobda bo'lgandek, hatto uh tortib, faryod qilayotganlar sifatida tasvirlanadi. Hizqiyolning to'qqizinchi bobini o'qing."

“Ammo gunoh bilan solihlik o‘rtasidagi keng tafovutni shu tarzda ko‘rmaydigan va Xudoning maslahatida turib, tamg‘ani qabul qilganlar kabi his etmaydiganlarning barchasining umumiy qirilishi qirg‘in qurollarini ko‘targan besh kishiga berilgan amrda tasvirlangan: ‘Uning ortidan shahar bo‘ylab yuringlar va uringlar: ko‘zingiz ayamansin, rahm ham qilmanglar: qari-yoshni, qizlarni, kichik bolalarni va ayollarni batamom o‘ldiringlar; ammo ustida tamg‘a bo‘lgan biror kishiga yaqinlashmanglar; va Mening muqaddas joyimdan boshlanglar.’ Testimonies, 3-jild, 266, 267.”